

ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇತಿ. ಅವರು ಅದನ್ನ ವಾಪಾಸ್ ಕೊಟ್ಟಾರ. ಈಗದನ್ನ ನಿಮ್ಮ ಮುಂದಾ ಇಟ್ಟೇನಿ ನೋಡಿ... ಹುಸೇನವ್ವ ನಡುಗೋ ಧ್ವನಿಯಲ್ಲಿ ಪತ್ರ ತೋರಿಸಿ ಹೇಳಿದಳು.

'ಸರಿ ಮುಗಿತಲ್ಲ, ನಿಮ್ ಕಂಪ್ಲೇಂಟಿಗೆ ಉತ್ತರ ಸಿಗ್ತಲ್ಲ' ಎನ್ನಿ ಸಾಹೇಬರು ತಂಜೀಂ ಮುಖಂಡರತ್ತ ನೋಡಿ ಹೇಳಿದರು.

'ಆತು ಸಾಹೇಬ್, ಆದ್ರೆ ಅದನ್ನ ಮಗನ ಹೆಸಿಗೆ ಮಾಡ್ಕೋಕೆ ನೀವೊಂದು ಮಾತು ಹೇಳ್ತೀ. ಶಫಿಗೆ ಈಗ ಬುದ್ಧಿ ಬಂದೇತಿ. ಹೊಲ ಮಾಡ್ಕಂಡು ಅವನ್ನ ನೋಡ್ಕೋತಾನಂತೆ' ತಂಜೀಂ ಮುಖಂಡರು ಮನವಿ ಮಾಡಿದರು.

'ಅದು ಮಾತ್ರ ಈ ಜನ್ಮದಾಗೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಬೇಕಾದ್ರೆ ದಾರ್ಯಾಗೆ ಹೋಗೋನಿಗೆ ಹೊಲನ ದಾನ ಬರದು ಕೊಡ್ಕೇನಿ. ಈ ಹರಾಮ್‌ಕೋರನಿಗೆ ಕೊಡೋದಿಲ್ಲ' ಹುಸೇನವ್ವ ಖಂಡ ತುಂಡ ಮಾತಾಡಿದಳು.

'ಹಂಗಲ್ಲ ಹೇಳಬ್ಯಾಡ ಹುಸೇನವ್ವ, ನಿನ್ನ ಹೊಟ್ಟಾಗೆ ಹುಟ್ಟಿದವ ಛಲೋ ಇರಬ್ಯಾಕೋ ಬ್ಯಾಡೋ, ಅವನ ತಪ್ಪಲ್ಲ ಹೊಟ್ಟಾಗೆ ಹಾಕ್ಕೋ. ಹೊಲ ಮೇನ್ ರೋಡಿನಾಗ್ತೀ, ಮಗ ಏನರೆ ದುಡಿಮಿ ಮಾಡ್ತಾನ...' ಮುಖಂಡರು ಮನವೊಲಿಸಲು ನೋಡಿದರು.

'ಅದೊಂದ್ ಬಿಟ್ಟು ಬ್ಯಾರೆ ಮಾತಾಡಿ...' ಹುಸೇನವ್ವ ಪಟ್ಟು ಹಿಡಿದಳು. ಎಷ್ಟು ಹೇಳಿದರೂ ಕೇಳದಿದ್ದಾಗ ತಂಜೀಂ ಮುಖಂಡರು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮಲ್ಲೇ ಮಾತಾಡಿಕೊಂಡರು. 'ಆತು, ಒಂದ್ ಕೆಲ್ವ ಮಾಡು ಹುಸೇನವ್ವ, ಹೊಲನ ನಮ್ಮ ತಂಜೀಂ ಕಮಿಟಿಗೆ ಬರೆದುಕೊಡು. ನೀ ಸಾಯೂಮಟ ಅಲ್ಲೇ ಇರುವಂತಿ. ಆಸ್ತಿ ಬೇರೆರೆ ಪಾಲಾಗೋದಕ್ಕಿಂತ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಸೇರಲಿ' ಎಂದರು.

'ಅದಂಗಾಕ್ತತಿ? ಏನು ಮಾತಾಡ್ತೀರಿ ನೀವು? ನಾ ಒಪ್ಪೋದಿಲ್ಲ' ತಂಜೀಂ ಮುಖಂಡರ ಮ್ಯಾಲೇ ಶಫಿಗೆ ಸಿಟ್ಟು ಬಂತು.

ತಕ್ಷಣ ಹುಸೇನವ್ವ 'ನೀವು ಹೇಳಿದ್ದು ಕೇಳಾಕ ನಾ ಇಲ್ಲಿ ಬಂದಿಲ್ಲ. ನಿಮ್ ಕಮಿಟಿಗೆ ಯಾಕೆ ಹೊಲ ಬರೆದು ಕೊಡಿ? ಹಂಗೇನರೆ ಕೊಡೋ ಕಾಲ ಬಂದ್ರೆ ನಮ್ಮೂರಾಗೆ ಸಾಲಿ ತೆಗಿಯಾಕೆ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಅದ್ಕೆ ದಾನ ಬರೆದುಕೊಡ್ಕೇನಿ. ಮಕ್ಕಳು ದಿನಾ ಮೂರು ಮೈಲಿ

ನಡಿಯೋದು ತಪ್ಪಿದಂಗಾಗ್ತೀತಿ...' ಎಂದಳು.

'ಸಾಲಿಗೆ ಜಾಗ ಕೊಡೋದು ಸರ್ಕಾರದ ಕೆಲ್ವ. ನಿನ್ನ ಸ್ವಂತ ಹೊಲ ಯಾಕೆ ಕೊಡಿ? ಹೋಗ್ತಿ ತಂಜೀಂ ಕಮಿಟಿಗೆ ಬ್ಯಾಡ ಅಂದ್ರೆ ಮಸೂತಿಗಾದ್ರೆ ಬರೆದುಕೊಡು, ದೇವರ ಸೇವಾ ಮಾಡಿದಂಗಾಗ್ತೀ...' ತಂಜೀಂ ಮುಖಂಡರೂ ಪಟ್ಟು ಬಿಡಲಿಲ್ಲ.

'ಮಕ್ಕಳೂ ದೇವರ ಸಮ ಅದಾರ. ಅವಕ್ಕೆ ನಡಿಯೂ ಕಷ್ಟ ತಪ್ಪಿದ್ರೆ ದೇವರ ಸೇವಾ ಮಾಡಿದಂಗೇ...'

'ಸರಿ ಹೊಲನ ಸಾಲಿ ಕಟ್ಟಾಕೆ ಕೊಟ್ಟು ನೀ ಎಲ್ಲಿ ಬಾಳೇ ಮಾಡ್ತೀ?'

'ಅ ಚಿಂತಿ ನಿಮಗೆ ಬ್ಯಾಡ, ನಾ ಅದೇ ಸಾಲ್ಯಾಗೆ ಕಸ ಹೊಡ್ಕಂಡ್ ಇರ್ತಿನಿ...'

ಹುಸೇನವ್ವ ಹೇಳಿದ್ದು ಕೇಳಿ ಯಾರಿಗೂ ಮಾತೇ ಹೊರಡಲಿಲ್ಲ.